

Landsstevna Javnaðarflokksins 1998

Mýnd: Jens Kristian Vang

Tey, ið borið hava tyngstu byrðarnar eiga endurgjald

Landsstevna Javnaðarflokksins legði stóran dent á, at løntakarafjöldin, barnafamiljurnar og pensjónistarnir, ið bóru tyngstu byrðarnar í kreppuárunum, nú eiga at fáa hetta endurgjaldið

Landsstevna Javnaðarflokksins staðfestir, at fyrst og fremst løntakarafjöldin, barnafamiljurnar og pensjónistarnir bóru byrðarnar í tungu kreppuárunum. Men hesi hava enn ikki fingið tann lut í búskaparframgongdini, sum teimum tilkemmur. Tøka reala lønin er minkað 22% frá 1990 til í dag, pensjónirnar eru ikki dagfórdar og útbúgvingarstuðulin er útholaður.

Samhaldsfasti skal styrkjast

Landsstevnan heldur, at

stundin nú er komin, har hesir bólkar fáa endurgjald fyrri kreppuskerjingarnar. Ein partur av hesum eigur at avgreiðast á arbeiðsmarknaðinum, men tørvur er eisini á politiskum tiltøkum, so bótast kann um tann økta ójavna, ið kreppan hevði við sær.

Landsstevnan áskannar, at skattatíðni á lágloynarinn-tøkuna framvegis er alt ov stórt. Umframt eina sosialt rættvísari skattaskipan, skal lands- og kommunukassanna inntøkgurundarlag betrast við øktum virksemi

og við at líkningarmyndugleikin fær umstøður at gera sitt arbeiði til fulnar.

Javnaðarflokkurin er framvegis av teirri fatan, at besta háttur til fremja eina veruliga pensjónisískoyttiskipan, sum ikki er skattafígga, er at styrkja samhaldsfasta - lutvíst við at hækka inngjaldið nakað og lutvíst við at landskassin endurrindar grunninum tað, sum bleiv mist í tífarskeiðinum, tá inngjaldið varð burturtikið.

Men samstundis minnir landsstevnan á, at Javnaðar-

flokkurin í valstríðnum bant seg til at virka fyrri at hækka fólkapensjónina beinanvegin. Fundurin fegnast um, at flokkurin á tingi fer at seta fram aftur uppskotini um pensjónshækkingar og styrkjan av samhaldsfasta.

Barnsburðargrunnur skal vera fyrri øll

Á sama bógv eru uppskot flokksins um at tryggja øllum løntakarum sjúkradagpening frá fyrsta sjúkradeigi. Heldur ikki kann bótast longur við at fremja uppskotið um felags barnsburð-

Landsfundur Javnaðarflokksins varð hesaferð hildin á Føroya Lærarskúla

argrunn fyrri privata arbeiðsmarknaðin og at skapa fyrirteytirnar fyrri longdum barnsburðarfølloyvi.

Korini hjá teimum, sum nema sær útbúgving er blivin alsamt trengri. útbúgvingarstuðulin er afturígldur, samstundis sum leiguútreiðslurnar bara vaksa. Tí eigur flokkurin at taka stig til at fáa fram eina

veruliga øking í útbúgvingarstuðlinum, samstundis sum ungum við børnum verða tryggjaðir møguleikar at fara undir útbúgving.

Hóast arbeiðsloysið er munandi minkað, er tað enn eitt av størstu vandamálunum. Ikki einans við øktum vinnuligum virksemi men eisini við at økja um vinnuliga fólkan hjá fólki, m. a. við at fáa veruligar arbeiðsmarknaðarútbúgvingar settar á stovn, kann vinnast á arbeiðsloysinum.

Neyðugt at endurreisa samstarvið við fakfeløgini

Landsstevnan tekur við tiltøkunum hjá Javnaðarflokkinum at endurreisa samstarvið við fakfeløgini

Hógrasnariningin, sum sitandi samonga hevur sett sær fyrri at fremja, setir stór krøv til Javnaðarflokkin, sum í dag eina-mallur verjir sjónarmiðini vinstrumegin miðjuna í føroyskum politikki. Politikkur Javnaðarflokksins byggir á umsorgan og solidaritet fyrri at styrkja og útbýggja vælferðarsamfelagið, soleiðis at allir borgarar eru við at mynda samfelagið. Serliga hevur fer Javnaðarflokkurin at styrkja stöðu teirra veiku í samfelagnum.

Stærka borgarlíga rákið kann fáa óbótaligar fylgjur fyrri stóran part av fólkinum. Vit kunnu frykta fyrri miðvísari sundurliðing av solidarisku skipanunum, sum flokkurin við tógvi stríð hevur fingið aðrar flokkar at siggja tað samfelagsgagnliga í.

Runnin av verkamannarót fer Javnaðarflokk-

urin framhaldandi at stuðla og standa undir liðini av verkafólki, tá hesi seta fram krøv og ætlanir, sum mugu metast at vera sjálvsögð og rættvís. Ø hesum sambandi stuðlar landsstevnan teim tiltøkunum fyrri at endurreisa tað neyðuga samstarvið við fakfelagsrørsluna, sum flokkurin boðaði frá á summarstevnu í august.

Landsstevnan tekur undir við ávaringunum frá verkafeløgnum og Javnaðarflokkinum fmóti at seta á stovn arbeiðs-rætt.

Flokkurin heldur fast við, at heilsuátt, útbúgving og umsorgan fyrri teim sjúku, okkara eldru og teim óhjálpu eru almenn ábyrgdarøki. Tí er flokkurin ósamdur tá samgongan heldur uppá, at hetta eru einstaklingsins egna mál.

Fiskastovnar gagnnýttast skynsamuliga

Landsstevnan leggur áherðslu á at fiskastovnarir verða røktir og gagnnýttir á skynsamasta hátt. Flokkurin heldur fast um at útróðrarbátar undir 15 tons skulu fiska frítt. Landsstevnan ávarar í-móti teirri privatisering av fiskiríkiðminum, sum samgongan hevur sett sær fyrri. Tvørturímóti eigur fiskidagaskipanin grundleggjandi at verða endurskodað og keypt og sòla av fiskidögum skal takast av.

Fiskiskipaflotin verður endurnýggjaður eftir eina miðvísari ætlan yvir ávíst áramál. Ístaðin fyrri verandi veiðiorku skal byggjast ein floti, sum ikki bara kann veiða, men sum eisini kann hagraiða fongin til bestu góðsku. Gomul orka fer úr flotanum, samstundis sum nýggj skip verða smíðað. Miðað verður eftir at

sum mest av fiskinum kemur upp á land og verður virkaður her á landi sum háprísvørur til háprísmarknaðir.

Nú alt røktist fyrri at ein verulig oljuvinna fer at taka seg upp, staðfestir landsstevnan

* at skipa verður so fyrri, at ágóðin frá eini mögulegari føroyskari oljuvinna skal koma øllum føroyingum og okkara eftirkomarum tilgóðar, * at greiðar reglur skulu gerast um hvussu vit best verja okkara samfelag umhvørvisliga, vinnuliga, fíggarliga og mentunarliga.

Landsstevnan staðfestir, at neyðugt er at skipa so fyrri, at livikorini og möguleikarnir hjá útjað-arækjnum verða munandi bóttrir, m. a. við at vinnufremjandi tiltøkum, stuðlað av landskassa og kommunum.

Eldrarøktin er ein landsuppgáva

Landsstevnan hjá Javnaðarflokkinum vil halda fast við, at eldrarøktin er ein landsuppgáva, og tí skal hon ikki privatiserast ella ábyrgdin leggjast á familjurnar ella kommunurnar

Sum stóðan er í dag við sitandi samgongu verða tey gomlu, veiku og óhjálpu heilt skúgvad til viks í fullveldispráttinum. Longu nú merkist at samgongan ikki evnar at loysa átróðkandi tørv á hesum øki. Samstundis sum greitt er, at tørvurin verður veksandi. Tey eldru verða fleiri, um-sorganartørvurin fer at økja, men tað má aldri blíva so at tað skal kennast sum ein byrða at gjalda til eina skipan, sum skal veita teimum veiku og gomlu mann-sømulig kor at liva undir.

Ein tørvsmeting eigur at verða gjørd viðvíkjandi bú-støðum til eldri og um hvussu nógv røktarheims-pláss vit mangla. Ø samráð við tey eldru skulu vit finna eina skipan, sum tey gomlu eru nøgd við. Tað eru hesu somu, sum hava lagt rygg til at byggja hetta vælferðarsamfelagið, og hava tey krav uppá eitt virðiligt lív.

Heimarøktin hevur nú tvey ár á bakið, og hevur enn ikki nokk av fólki og peningi til at nøkta tørvin á røkt til tey sjúku og ó-hjálpu. Tað er harðliga

neyðugt at henda skipan verður endurskodað sum skjótast.

Tað eru fleiri, ið ikki kunnu vera virkin á arbeiðsmarknaðinum ella nýðast at leggja arbeiðið frá sær, fyrri at ansa avvarandi gomlu og óhjálpu heima. Tey verða tí fyrri einum størum lønarmissi. Familjurnar sum nýðast at átaka sær hesa ábyrgdina, verða undir órimiliga stórum trýsti. Eingin av hesum gomlu vilja verða ein byrða hjá sínum kæru, og tí mugu fleiri røktar- og umlætting-

arpláss finnas.

Flokkurin vil halda fast um at eldrarøktin er ein landsuppgáva, og tí skal eldrarøktin ikki privatiserast ella ábyrgdin leggjast út á familjurnar ella kommunurnar.

Menningartarnað eiga at fáa möguleikan at flyta heimanifr, um tey ynskja tað. Hetta vil flokkurin bøta um, við at útvega fleiri sam-býli ella stovnar til hesi fól.